

୧୫

୧୫

୧୫

୧୫

୧୫

ଓଡ଼ିଶା ମୋ ଓଡ଼ିଶା ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ସାହୁ

ଓଡ଼ିଆରେ ଆମେ ଓଡ଼ିଆ
ସବୁତ ଆମରି ବଢ଼ିଆ
ଆମ ମାଟି ପାଣି ପବନ
ସରଳ ଆମରି ଜୀବନ
ଗଭରବ ଭରା ଅତୀତ
ମାଆ ଆମ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦିତ
ଭାରି ମିଠା ଆମ ଭାଷାଟି
ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷାତ ସେହିଟି
ଆମ ଗଭରବ କାହାଣୀ ବଖାଣେ
ବାରବାଟି କିଲ୍ଲାପତିଆ.... ।

ଉତ୍କର୍ଷ କଲାର ରାଜ୍ୟଟି
ଉତ୍କଳ ଚେଣୁ ତା ନାମଟି
କଳିଙ୍ଗ ପୁଣି ସେ ଓଡ଼ିଶା
ଅମୃତ ହୁଅଇ ବରଷା
ଜଗନ୍ନାଥ ଧାମ ନାମରେ
ଜଗତ ତା ଯଶ ଗାଏରେ
ଅପୂର୍ବ ଆମ ଏ ମାଟିରେ
ଲାଳାତ ରଚିତ ଠାକୁରେ
ଭକ୍ତିରେ ଯାତିଲେ ଭକତ ହାତକୁ
ଠାକୁର ନିଅନ୍ତି ନଡ଼ିଆ.... ।

କେତେ ପୋଥି କେତେ ପୁରାଣ
ଆମ କଥା ଗାଥା ବର୍ଣ୍ଣନ
ଭାଗବତ ଷ୍ଟନ୍‌ପୁରାଣ
ମହାଭାରତରେ ବର୍ଣ୍ଣନ
ପୁତ୍ର ପବିତ୍ର ଏ ଭୂଇଁଟି
ରାମାୟଣେ ଅଛି ଲେଖାଟି
ଚଣ୍ଡାଶୋକ ଧର୍ମାଶୋକରେ
ପରିଶତ ହେଲେ ଏଠିରେ
ଖାରବେଳଙ୍କର ବୀରତା ବଖାଣେ
ଓଡ଼ିଆ ମାନେ ତ ଲଜୁଆ.... ।

ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ଝରଣା
ବନରାଜି ଫୁଲ ଅଗଣା
ନବ ନଦୀ ଜଳ ପ୍ରପାତ
ଶୁଣାଣି ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ
ଆଦିବାସୀ ଭାଇ ଭଉଣୀ
ପଦ୍ମଚିତ୍ର କଥା କାହାଣୀ
ହୃଦୟକୁ ଯାଏ ଛୁଇଁ ରେ
ସାଗର ର ବେଳା ଭୂଇଁରେ
ସୁଖମା ମଣ୍ଡିତ ଶ୍ୟାମଳ ବେଦୀର
କଇଁଫୁଲେ ଭରା ଗଡ଼ିଆ.... ।

ଆମ ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସଂପ୍ରାପ୍ତି
ଜଗତରେ ଆଣେ କାଗୁଡ଼ି
ଭାରତୀୟା ଭାବ ବନ୍ଧନ
ଆମ ପ୍ରଗତିର ଇନ୍ଦନ
ହାତରେ ମିଶାଇ ହାତରେ
ଝୁମୁ ସଂହତିର ସ୍ରୋତରେ
ବାଜି ଗୁରୁଦ୍ୱାର ମନ୍ଦିର

ମଠ ମସଜିଦ୍ ସୁନ୍ଦର
ସଭାବନା ଆମ ସଂସ୍କୃତିର ମନ୍ତ୍ର
ଛକଳା ଆମକୁ ଅହୁଆ.... ।

ସାହାସୀ ଓଡ଼ିଆ ସାଧବ
ଆମ ଗଭରବ ଗଭରବ
ବାଲି ବରୋନିଓ ସୁମାତ୍ରା
ବିପଦ ସଂକୁଳ ସେ ଯାତ୍ରା
ସାତ ସମୁଦ୍ରର ସେପାରେ
ଯାଉଥିଲେ ପୋତ ମେଲିରେ
ବଣିକ ବେପାର କରିଟି
ଆଶୁଥିଲେ ଧନ ବୋହିଟି
ସେଦିନର ସ୍ମୃତି ରଖୁଛି ସାଉତି
ବାଲିଯାତ୍ରା ଗତଗତିଆ.... ।

ଆମରି ପୁରୁବ ପୁରୁଷ
ଅସୀମ ତାଙ୍କରି ସାହସ
ଅରି ଉଠୁଥିଲା ଦୁନିଆ
ଅରୀ ହେଉଥିଲେ ଜ୍ଞାନିଆ
ଦୁର୍ଧର ଓଡ଼ିଆ ପାଇକ
ତରୁଥିଲେ ଗୋରା ସୈନିକ
ରାଜଗୁରୁଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ
ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କର ବୀରତ୍ୱ
ଗୋରା ପଲଟଣ କୁଡ଼ିପାରିଥିଲେ
କମାଣ୍ଡଠୁ ଖଣ୍ଡା ବାହୁଆ.... ।

ଆମ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ
ପାଦରେ ତାଙ୍କର ନମାମି
ଗୋପବନ୍ଧୁ ମଧୁସୂଦନ
ବିରଣୀ, ସହିଦ ଲକ୍ଷ୍ମଣ
ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ବୋଷ୍ଟ ଯେ
ବିଦେଶୀଙ୍କ ସାଥେ ଲଢ଼ିଯେ
ଦେଶକୁ କରିଲେ ସ୍ୱାଧୀନ
ଏବେ ଆମେ ଆମ ଅଧୀନ
ଆମରି ନାଆର ଆମେତ ନାଉରୀ
ଜୟ ଆମ ବଡ଼ବଡ଼ୁଆ.... ।

କବି ସୂର୍ଯ୍ୟ କବି ସମ୍ରାଟ
ବୈଷକ ପଠାଣୀ ସାମନ୍ତ
ଅଭିମନ୍ୟୁ ଜୟଦେବ ଯେ
ଶୁଦ୍ରମୁନି ଜଗନ୍ନାଥେ ଯେ
ଆମ କବି ଆମ ପଣ୍ଡିତ
ତାଙ୍କ ଲାଗି ଆମେ ବିଖ୍ୟାତ
ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଏମିତି ଆସିଲା
ଭାଷାକୁ ଦିପସି ପତିଲା
ବ୍ୟାସକବି ମଧୁବାବୁଙ୍କ ପାଇଁକି
ସୁରକ୍ଷିତ ଆମେ ଓଡ଼ିଆ.... ।

ଛତିଶି ଏପ୍ରିଲ ପହିଲା
ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇଲା
ମହା ମନିଷୀଙ୍କ ପାଇଁକି
ଭାଷା ଆମ ଅଛି ଜୀବକି
ଭାଷା ପାଇଁ ଆମ ଗରବ
ଭାଷା ପରା ଆମ ଗୌରବ
ଭାଷାକୁ ଯିବାର ଭୁଲିରେ
ଯିଏ ବା ଯେଉଁଠି ରୁହରେ

ଓଡ଼ିଆ କହିବା ଓଡ଼ିଆ ଲେଖିବା
ହୁଅ ଯେତେ ପାଠ ପଢୁଆ.... ।

ଚାଷବାସ ଆମ ଜୀବନ
କ୍ଷେତରେ ସାଇତା ସପନ
ଖରା ବରଷାକୁ ସହିତି
ଚାଷୀ ଭାଇମାନେ ଖଟନ୍ତି
ସଞ୍ଜିଲୁ ଯୋଗାନ୍ତି ଆହାର
ସହି ସେ ସମୟ ପାହାର
ରାତି ପାହି ଆସେ ସକାଳ
ସୁଆଦିଆ ଶାଗ ପଖାଳ
ପିଇଦେଲେ ପେଟେ ପଖାଳ
ତୋରାଣି
ଦିନଟା ଲାଗଇ ବଢ଼ିଆ.... ।

କୋଇଲା ତଥା ବକ୍ସାଇଟ
ସିଲିକା ଲୁହା କ୍ରୋମାଇଟ୍
ମାଟି ତଳେ ରହୁ ଭଣ୍ଡାର
ପ୍ରକୃତିର ଦାନ ଅପାର
ଶୀତ କାରଖାନା ବସୁଛି
ରାଉଜ ତ ଆମ ହସୁଛି
ସମୁଦ୍ର କୁଳରେ ବନ୍ଦର
ବଣିକ ବେପାର ସୁନ୍ଦର
ସାଗର ଆମର ସାଇତି ରଖୁଛି
ଅମୃତରେ ଭରା କୋଡୁଆ.... ।

ଚାଉଁ କାଉଁ କଳା କିରତି
ମଠ ମନ୍ଦିରରେ ଭରାଟି
ପୁରୀ କୋଣାରକ ଏକାମ୍ର
ହଜାର ବର୍ଷର ମନ୍ଦିର
ଯାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁକି
ବିଦେଶୀ ଆସନ୍ତି ଧାଇଁକି
ଶିଙ୍ଗାର କାଉଁରୀ ଛର୍ଚ୍ଚିଟି
ପଥର ବି କଥା କହେଟି
ସାଗର ବେଳାରେ ବାଲିର ବର୍ଷାକି
ସୁନ୍ଦର ପିପିଲି ଚାନ୍ଦୁଆ.... ।

ରସଗୋଲା କ୍ଷୀର ସାଗର
କ୍ଷୀର ସର ମିଠା ଆବର
ବିତୋଡ଼ ଚକ୍ଚୁଳି ଆରିଶା
ମଣ୍ଡା ପୋଡ଼ିଠା କ୍ଷୀରିଶା
ଆମ କ୍ଷିରୀ ପୁରି କାକରା
ସୁଆଦ ତ ତାର ନିଆରା
ଆମ ପରମ୍ପରା ସଂସ୍କୃତି
ଆମ ପାଇଁ ସିଏ ସମ୍ପତି
ବାରମାସେ ତେର ପରବ ଆମର
ମନ ଲାଗେ ନବରଙ୍ଗିଆ.... ।

ମହାପ୍ରଭୁ କଳା ବଦନ
ପ୍ରତି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପରାଣ
ଆମ ନାଟଗୀତ ଭଜନ
କରେ ତାଙ୍କ ଗୁଣ କାର୍ତ୍ତବିର
ତାଙ୍କରି ପ୍ରସାଦ କରୁଣା
ଆମ ଚଳାପଥେ ପ୍ରେରଣା
ଚାହିଁଛନ୍ତି ଚକାଆଣ୍ଡରେ
ସାହା ଆମ ସୁଖ ଦୁଃଖରେ
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପାଦରେ ମିନତି
ନରହୁ କହାର ଅହୁଆ.... ।

+ଶଙ୍କରପୁର, ଚାରବାଟିଆ, କଟକ
ମୋ:- ୭୦୭୭୨୦୭୯୭୭

ସ୍ୱାଭିମାନର ନବ ଜାଗରଣ- ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷ

ଓଡ଼ିଆ – କେବଳ ଏକ ଭାଷା
ନୁହେଁ, ଏହା ପ୍ରତିଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଛାତି ତଳେ
ଚାପି ରହିଥିବା ସେହି ଅଖଣ୍ଡ ଶକ୍ତିଟିଏ।
ଏକିଏ ଓ ଅଖଣ୍ଡତାର ସମାହାରରେ
ପୁଷ୍ପିତ ଏ ଭୂଖଣ୍ଡ। ଆର୍ଯ୍ୟରଷିମାନଙ୍କ
ଉଦାର ମାନବିକତାର ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଉଦାହରଣ ଏ ମାଟି। ବସୁଧେବ
କୁହୁଳକମର ବାଣୀରେ ସମୃଦ୍ଧ ଏହାର
ପ୍ରତିଟି ପ୍ରାଣ।

ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ
ଭାଷାରେ :
ଦୁର୍ଗମ ଗିରି ଦୁର୍ଗ ପ୍ରାଚୀର
ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଦୁଆରେ ବସି
ତାଙ୍କେ ତାଙ୍କି ମନ୍ତ୍ର ସାଧନେ
କାଗୁଡ଼ ପୁରବାସୀ
ପୃଥ୍ୱୀ ବିଦାରି ବାରବାଟୀ ମଡ଼ା
ଉଠ ଉଠ ଚଂଚଳ,
ଖୋରଧାର ଶତ ସରଦାର
ଶିର କର ଉନ୍ମତତର।

ସତରେ ଏହାର କଳେବରରେ ଭରି
ରହିଛି ଏକ ନୂତନ ସ୍ୱପନ। ଏହାର
ସଭ୍ୟତାର ପରିଭାଷା ସୁଜନାରୀ
ମହାକିନୀର ଧାରା ପରି ପବିତ୍ର।
ଶ୍ରମ,ସାଧନା ଓ ସମର୍ପଣର ଉପାଦାନରେ
ପରିସ୍କୃତ ଆମ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଦେଶ ଏକ
ମହାଭାରତୀୟ ଚେତନାର ଆଦ୍ୟରୂପ।
ଏଠି ଗାଁର ମଧୁମୟ ପରିବେଶ ସାଙ୍ଗକୁ
ହୋଇଉଠେ। ଓଡ଼ିଆର ମହଧୁନିରେ
ଧ୍ୱନିତ ଓଡ଼ିଶା। ଓଡ଼ିଆଟିଏ ଯେଉଁଠି ରହୁ
ନା କାହିଁ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଉତ୍କଳ,
ଉଡୁ, କଳିଙ୍ଗ ନାଁ ଶୁଣିଲେ ମନ ଭିତରେ
ଥୁବା ଆବେଗପଣ ଆଉ ଟିକେ ଜୀବନ୍ତ
ହୋଇଉଠେ। ନିଜ ଭାଷାକୁ ନେଇ ଗର୍ବ
କରିବାକୁ ମନେ ହୁଏ। ନିଜ ପ୍ରଦେଶ
ପାଇଁ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରଶଂସା ମହକିଉଠେ।
ବୀର ମାସରେ ତେରପର୍ବ ର ଏ
ମହାମିଳନ। ଆମ ରାଜ୍ୟର ସାମାଜିକ
ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ମାନଚିତ୍ରକୁ ଆଲିଆଏ ଏହି
ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷ। ୨୦୩୬ ଶତାବ୍ଦୀ ଓଡ଼ିଶାର
ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ଅଭିଯାନ, ଚପଟିଏ କହୁଁ,
ରକ୍ତବାନ ଅଭିଯାନ, ଆସ ବହିଟିଏ
କଣିବା, ଲୋକକଳା, ଯୁବ ଲେଖକ
ଆଉ ଏକ ପ୍ରୟାସ ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷ।

ତି ଶୁଭମ୍

ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଏ
ଜାତିର ସଂସ୍କୃତି କେବଳ ଇତିହାସରେ
ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇନାହିଁ ବରଂ ଦେଶର
କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଓଡ଼ିଶାର ସଂସ୍କୃତି
ଆଉ ସଭ୍ୟତାକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଦାୟିତ୍ୱ
ଓଡ଼ିଆଙ୍କର। ଓଡ଼ିଶାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଇତିହାସ
କେବଳ ଆମ ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କ
ଭିତରେ ନରହି ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଓଡ଼ିଆ
ରହୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ିବୁ। ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷ
ଓଡ଼ିଆ ମାନଙ୍କ ସ୍ୱଜନଶୈଳୀକୁ ନୂଆ
ପରିଚୟ ଦେବାର ଅପୂର୍ବ ମାଧ୍ୟମ। ଏ
କେବଳ ଏକ ପକ୍ଷ ନୁହେଁ ବରଂ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଆପଣର ଭାବନାକୁ
ବିକଶିତ କରିବାର ଏକ ଉତ୍କଳ ମାର୍ଗ।
ଆମ ରାଜ୍ୟର ସାଂସ୍କୃତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ,
ଚାଲି ଚଳଣି, ପ୍ରଥା ପରମ୍ପରା,ଆମ
ଓଡ଼ିଆ ପରିଚୟ,ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତାକୁ ବିଶ୍ୱ
ବିଦିତ କରିବାରେ ଏହା ଏକ ସଫଳ
ଫର୍ସ। ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ବୃଦ୍ଧ ସ୍ତରରୁ
ନେଇ ରାଜ୍ୟ ସ୍ତର ଯାଏଁ ଓଡ଼ିଶା
ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଆୟୋଜନ
କରାଯାଇ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି
ମାନବୀୟ ଚେତନାର ପରିସର ବୃଦ୍ଧି
କରାଯାଉଛି। ଆମ ଆରାଧ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ
ଜଗନ୍ନାଥ। କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମଉଡ଼ମଣି
, ସେ ଭାବର ଠାକୁର। ସେ ଭକ୍ତିର
ଠାକୁର। ଆମ ପ୍ରଦେଶ ଧର୍ମରୁ ଆରମ୍ଭ
କରି ଏତିହାସର ଗୁଣଗାନ କରେ।
ସଂଗ୍ରାମ ଆଉ ବୀରତ୍ୱର ମାଟି ଓଡ଼ିଶା।
ବଳିଦାନର ମାଟି ଓଡ଼ିଶା ସଂଗ୍ରାମୀ
ମାନଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରେ।ଆମ ଖାଦ୍ୟ
ପରମ୍ପରା ରୁ ନେଇ ପୂଜା ପର୍ବାଣୀ,
ରୀତିନୀତି, ହସ୍ତତନ୍ତ ରୁ ନେଇ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ
, କୃଷି ରୁ ନେଇ ମହା ସବୁଜିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର।
ସେଥିପାଇଁ ତ ଏ ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷର ମଂଚ।
ଯେଉଁଠି ଓଡ଼ିଶାର ଅତୀତ ରୁ ନେଇ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତର ପାଣ୍ଠୁଲିପି
ସବୁକିଛିକୁ ବେଶ ନିଖୁଣ ଭାବେ
ସଜାଯାଏ। ଏପ୍ରିଲ ୧ ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ରୁ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଏପ୍ରିଲ ୧୪ ମହାବିଷୁବ
ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଯାଏଁ ଚାଲିବାକୁ ଥିବା ଏହି
ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷରେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ
ନିଆଯାଏ। ଅମୃତ ପିଢ଼ୀର ସଜନ
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଆରା ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି
କରିବାର ଏହା ଏକ ଅପୂର୍ବ ମାଧ୍ୟମ।
ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ, ଖଡ଼ିହୁଆଁ ଦିବସ,ଆମ
ପୋଷାକ ଆମ ପରିଚୟ, ସଡ଼ିଆ ନାମ
ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ମାନଚିତ୍ରକୁ ଆଲିଆଏ ଏହି
ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ଅଭିଯାନ, ଚପଟିଏ କହୁଁ,
ରକ୍ତବାନ ଅଭିଯାନ, ଆସ ବହିଟିଏ
କଣିବା, ଲୋକକଳା, ଯୁବ ଲେଖକ
ଜୀବ ମାନଙ୍କର, ଯେଉଁ ଜାତି ଭାଷାହୀନ

ଏହି ପକ୍ଷରେ ଆମ ରୁଚି ଆମ ଖାଦ୍ୟ
ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଲୋକପ୍ରିୟ
ଖାଦ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକଲୋଚନକୁ
ଅଣାଯାଏ। ସେ କଟକର ଦହିବରା ହେଉ
ନୟାଗଡ଼ର ଛେନାପୋଡ଼ି, ଭଦ୍ରକର
ପାଳୁଅଳୁ ହେଉ ଅବା ବାରିପଦାର ମୁଡ଼ି
ମଂସ, ବଲାଙ୍ଗୀର ଚାଉଳବରା ହେଉ
ଅବା ସମ୍ବଲପୁରର ସରସତିଆ ପୁଣି
କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାର ରସାବଳୀ ହେଉ ଆବା
ନିମାପଡ଼ାର ଛେନାଝିଲୁ। ଏସବୁକୁ ଆମ
ଖାଦ୍ୟର ପ୍ରସିଦ୍ଧିର କଥା କହେ। ଓଡ଼ିଆଙ୍କ
ପାଖରେ ଓଡ଼ିଆ ଖାଦ୍ୟ ସବୁବେଳେ
ଗୋଟେ ଇମୋସନ। ସାଧାରଣତଃ
ଓଡ଼ିଆ ମାନେ ଖାଦ୍ୟପ୍ରିୟ କାହିଁକି ନା
ସାତେ ଚାରି କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଇଷ୍ଟ
ମହାବାହୁ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟପ୍ରିୟ। ଜାତୀୟ
ମଂଚରେ ଓଡ଼ିଆ ଖାଦ୍ୟର ଲୋକପ୍ରିୟତା
ବି ଏବେ ଅନନ୍ୟ। ଆମ ପୋଷାକ ଆମ
ପରିଚୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ହସ୍ତତନ୍ତ ଆଉ
ମାତୃଆଳକୁ ନେଇ ଅପରୂପ ମୂର୍ତ୍ତିନା
ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଏହାକୁ ଉଜାଡିତ କରିବା
ଏକାନ୍ତ କାମ୍ୟ। ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷ ମାତୃଭାଷା
ଓ ମାତୃଭୂମିର ତୃୟିମୀଦାୟ କରୁ,
ସଂସ୍କୃତିର ପଥକ ସାକୁ, ଓଡ଼ିଆଙ୍କ
ଭିତରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ନେଇ ଅପରୂପ ମୂର୍ତ୍ତିନା
ସୃଷ୍ଟି କରୁ। ଆସବୁ ଓଡ଼ିଶାର ପୁରପଲ୍ଲୀରୁ
ଏହି ପକ୍ଷର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିବା, ଆମ
ଭାଷାକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରିବା, ଆମ
ଅସ୍ମିତାକୁ ବାରମ୍ବାର ଦୋହରାଇବା।

+ଜିଏବି ନିରାକ୍ଷର,
ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଜିଏବି ପ୍ରମାଣନ ସଂସ୍ଥା,
ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ - ୯୪୩୮୪୭୭୦୭୯

ଅଶ୍ୱଳ ତରାଇ

ଭାଷା ହିଁ ଜାତିର ଜୀବନୀ ଶକ୍ତି । ଜଣେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ତା’ର ମାତୃଭାଷାରୁ
ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଶାର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ
ଭାଷା ’ଓଡ଼ିଆ’ର ଗୌରବକୁ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରଖିବା
ଏବଂ ନୂତନ ପିଢ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଆଦୃତି
ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ’ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷ’ ପାଳନ
କରାଯାଉଛି । ଏହା କେବଳ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ନୁହେଁ, ବରଂ ଆମ ଅସ୍ମିତା, ପରମ୍ପରା ଏବଂ
ସ୍ୱାଭିମାନର ଏକ ସମ୍ମିଳିତ ଉତ୍ସବ ।
ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇଲେ ଓଡ଼ିଶାର
ବୀରତ୍ୱ, କଳା ଏବଂ ସାହିତ୍ୟର ଏକ
ଗୌରବମୟ ଚିତ୍ର ଆଖି ଆଗରେ
ନାଟିଉଠେ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଅତୀତର
ଗର୍ବରେ ବଞ୍ଚିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି
ଗୌରବକୁ ପାଥେୟ କରି ଏକ
ସ୍ୱାଭିମାନ ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ିବା ହିଁ ଆଜିର
ଆବଶ୍ୟକତା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ସାଧାର
କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ’ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ’
ପକ୍ଷରୁ ’ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷ ୨୦୨୬’ର ପରିକଳ୍ପନା
କରାଯାଇଛି । ଏପ୍ରିଲ ୧ (ଓଡ଼ିଶା
ଦିବସ) ରୁ ଏପ୍ରିଲ ୧୪ (ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି
ବା ଓଡ଼ିଆ ନବବର୍ଷ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି
୧୪ ଦିନ ହେଉଛି ଆମ ଇତିହାସ ଓ ପରିଚୟର
ଏକ ମହାନ ପର୍ବ । ଏହା ସାତେ ୪ କୋଟି
ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଭାବନା ଏବଂ ଆତ୍ମସମ୍ମାନର ଏକ
ସମ୍ମିଳିତ ଗଣ-ଆନ୍ଦୋଳନ । ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତିଟି
କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିର
ଜୟଗାନ କରିବା ହିଁ ଏହି ମହାନ ପକ୍ଷର
ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।
ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହୁଏ ଏପ୍ରିଲ ୧,
’ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ’ ରୁ । ୧୯୩୬ ମସିହାରେ
ଭାଷା ଭିତ୍ତିରେ ଗଠିତ ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ
ଓଡ଼ିଶା ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ଯେଉଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
ପରିଚୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲା, ତାହାକୁ ସମ୍ମାନ
ଜଣାଇ ଆମେ ଏହି ଦିନକୁ ଉତ୍ସବ ଭାବେ
ପାଳନ କରୁ । ଏହା ପରେ ଏପ୍ରିଲ ୨ ରେ
’ଖଡ଼ିହୁଆଁ ଦିବସ’ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମର ପାରମ୍ପରିକ
ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ ।
ଶିଶୁର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର ଶିକ୍ଷା ହିଁ ତାର ଜୀବନର
ମୂଳଦୁଆ, ଯାହା ତାକୁ ନିଜ ମାତୃଭାଷା
ସହ ଯୋଡ଼ିଥାଏ । ଏହି ଆରମ୍ଭ ହିଁ ଜଣେ
ସ୍ୱାଭିମାନ ନାଗରିକ ଗଢ଼ିବାରେ ପ୍ରଥମ
ସୋପାନ ।
ଏପ୍ରିଲ ୩ ତାରିଖରେ ’ଆମ ପୋଷାକ ଆମ
ପରିଚୟ’ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆମର ସମ୍ବଳପୁରୀ,
ମଣିଆବନ୍ଧି ଓ ଖଣ୍ଡୁଆ ଭଳି ଅନନ୍ୟ ହସ୍ତତନ୍ତ
ବସ୍ତୁକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତରରେ ଆଦୃତ କରାଇବାର ଏକ
ସଂକଳ୍ପ । ଜଣେ ଓଡ଼ିଆର ପରିଚୟ ତା’ର
ପରିଧାନରୁ ହିଁ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ । ଭାଷାକୁ ଅଧିକ
ଶାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଏପ୍ରିଲ ୪ ରେ
’ଓଡ଼ିଆରେ ନାମ ଫଳକ ଲେଖା ଅଭିଯାନ’
ହାତକୁ ନିଆଯାଉଛି । ନିଜ

ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷ: ଆମ ଅସ୍ମିତାର ଅନନ୍ୟ ପର୍ବ

ମାତୃଭାଷାରେ ନିଜର ପରିଚୟ ଲେଖିବା କୌଣସି
ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଆମର ମୌଳିକ
ସ୍ୱାଭିମାନ । ଯେଉଁ ଜାତି ନିଜ ଭାଷାକୁ ସମ୍ମାନ
ଦିଏ, ସେହି ଜାତିକୁ ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ସମ୍ମାନ
ମିଳିଥାଏ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ନିଜର ପରିଚୟ
ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଗର୍ବର ସହ
ଆଗକୁ ଆସିବା ଉଚିତ ।
ଏପ୍ରିଲ ୫ ରେ ’ଏତିହାସ ଗଣବୋଡ଼ି’ ଯୁବଶକ୍ତିକୁ
ଆମ ଗୌରବମୟ ଅତୀତ ସହ ଯୋଡ଼ିବାର ଏକ
ସେତୁ । ଆମର କୋଣାର୍କ ଓ ଲିଙ୍ଗରାଜ ମନ୍ଦିର
ଆମ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପଥରରେ ଖୋଦିତ ଏକ
ଅମ୍ବୁନ ଗାଥା, ଯାହା ଆମର ପ୍ରାପତ୍ୟ କଳାକୁ
ବିଶ୍ୱବିଦିତ କରିଛି । ସେହିପରି ଏପ୍ରିଲ ୬ ରେ
’ସୁଜନା ଅଭିଯାନ’ ମାଧ୍ୟମରେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି
ତାର ସେବା ମନୋଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ।
’ସେବା ହିଁ ପରମ ଧର୍ମ’—ଏହି ମନ୍ତ୍ରକୁ ନେଇ
ଆମେ ଏକ ସୁସ୍ଥ ଓ ସୁନ୍ଦର ସମାଜ ଗଠନ
କରିବା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ସୁଜନା ହିଁ ଏକ ସୁସଂସ୍କୃତ ଜାତିର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଗୁଣ ।
ଏପ୍ରିଲ ୭ ରେ ’ଶିଶୁ କଥା ଦିବସ’ ମାଧ୍ୟମରେ
ଆମେ ଆଗାମୀ ପିଢ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଗଞ୍ଜ ଓ ସାହିତ୍ୟ
ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛୁ । ଯେତେବେଳେ
ଜଣେ ଶିଶୁ ନିଜ ମାତୃଭାଷାରେ ଗଞ୍ଜ ଶୁଣେ,
ସେତେବେଳେ ତା’ ମନରେ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ
କାଗୁଡ଼ ହୁଏ । ଏହା ପରେ ଏପ୍ରିଲ ୮ ରେ
’ରକ୍ତବାନ ଅଭିଯାନ’ ସମାଜ ପ୍ରତି ଆମର
ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱକୁ ଦର୍ଶାଏ । ମୃମୂର୍ଷୁ ରୋଗୀକୁ
ରକ୍ତ ଦେଇ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଓଡ଼ିଆତ୍ୱ
ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିର ସାରତତ୍ତ୍ୱ । ରକ୍ତବାନ
ଭଳି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ
ମାନବିକତାର ଏକ ନୂତନ ଉଦାହରଣ ସୃଷ୍ଟି
କରିପାରିବା ।
ବର୍ତ୍ତମାନର ତିଳିଚାଳ ଯୁଗରେ ଟ୍ରେନିଂ
ରୁରେଇ ବହି ସହ ଯୋଡ଼ି ହେବା ପାଇଁ ଏପ୍ରିଲ
୯ ରେ ’ଆସ ବହିଟିଏ କଣିବା’ ଅଭିଯାନ
ଏକ ଯୁଗୋପଯୋଗୀ ପ୍ରୟାସ । ବହି ହିଁ
ମଣିଷର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଭଣ୍ଡାର । ଏପ୍ରିଲ

୧୦ ରେ ’ଲୋକକଳା ପାଇଁ ଦିନଟିଏ’ ଉତ୍ସର୍ଗ
କରି ଆମେ ଆମର ପାଲା, ଦାସକାଠିଆ ଓ ଓଡ଼ିଶା
ଭଳି ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦକୁ ସମ୍ମାନିତ କରୁଛୁ ।
ଏହି କଳା ହିଁ ଆମ ଜାତିର ଜୀବନ୍ତ ଇତିହାସ
ଏବଂ ଏହାର ସଂରକ୍ଷଣ ହିଁ ଆମର ପ୍ରାଥମିକ
ଦାୟିତ୍ୱ । ଆମର ଆଞ୍ଚଳିକ କଳାକାରମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଓଡ଼ିଶାର ସାଂସ୍କୃତିକ
ଧାରା ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ ।
ଏପ୍ରିଲ ୧୧ ରେ ’ଅମୃତଭିରି ସାରସ୍ୱତ ସମାଗୋଷ୍ଠ’
ଆମର ବୌଦ୍ଧିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଦିଗନ୍ତକୁ ଅଧିକ
ପ୍ରଶସ୍ତ କରେ । ଭାଷାର ଶାଣିତ ପ୍ରୟୋଗ
ଓ ସାହିତ୍ୟର ନୂତନ ବିଭାଧାରା ଉପରେ ତର୍କି
କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଆମର ଚିନ୍ତନକୁ ବିକଶିତ
କରିପାରିବା । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି
ଏପ୍ରିଲ ୧୨ର ’ବନ୍ଦନୀୟ ବରପୁତ୍ର’ ଦିବସ ।
ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ ଓ ଉତ୍କଳମଣି
ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କ ଭଳି ମହାନାୟକଙ୍କ ତ୍ୟାଗ
ଯୋଗୁଁ ଆଜି ଆମେ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ପରିଚୟ
ପାଇଛୁ । ସେମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ
ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ପ୍ରକୃତ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ
ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବା ହିଁ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ଏପ୍ରିଲ ୧୩ ରେ ’ଆମ ରୁଚି ଆମ ଖାଦ୍ୟ’
ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଆମର ପାରମ୍ପରିକ
ପୋଷାକ, ତାଳମା ଓ ପିଠାପଣାକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ
କରିବାର ପ୍ରୟାସ କରୁଛୁ । ଆମର ଖାଦ୍ୟ
କେବଳ ପେଟ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଏହା ଆମ ଶରୀର
ଓ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବେଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଉପଯୋଗୀ । ଶେଷରେ ଏପ୍ରିଲ ୧୪,
’ଓଡ଼ିଆ ନବବର୍ଷ’ ବା ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି
ସହ ଏହି ୧୪ ଦିନିଆ ଯାତ୍ରାର ସମାପ୍ତି ଘଟୁଛି ।
କିନ୍ତୁ ଏହା ଶେଷ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଏକ
ନୂତନ ବିଶ୍ୱାସ, ନୂତନ ଶକ୍ତି ଏବଂ ସଂକଳ୍ପର
ଶୁଭାରମ୍ଭ । ସାଞ୍ଜି ପୂଜା ଓ ପଣା ସେବନ
ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ବର୍ଷର
ଆରମ୍ଭ କରିଥାଉ ।
ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷ ଆମକୁ ଶିଖାଏ ଯେ, ଆମେ
ଆମର ଅତୀତକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ
ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଏହି ୧୪ ଦିନ ଆମ ଭିତରେ ଥିବା ସୁସ୍ଥ

ଇଏ ହିଁ ମୋ ମାଟି ଇନ୍ଦୁମତୀ ପାତ୍ର

ଯେଉଁ ମାଟିରେ ସୁନା ଫଳେ
ତିର ବସନ୍ତର ହାଟ ବସେ
ପ୍ରକୃତି କୋଳରେ,
ଯେଉଁ ମାଟିର ମଣିଷ
ମାଟିକୁ ମା ମାଟି ନିଏ
ସିଏ ହିଁ ମୋର ଉତ୍କଳ ।
ଏଠି ପବନ ଦୋଳାରେ
ଗଛରେ ପତ୍ରରେ ଭରିଥାଏ
ଅଖଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱାସ,
ଏଠି ଶିଳା ବି ଶାଳଗ୍ରାମ
କାଠର ଦେବତା କଥା କହେ
ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ସାଣିତି ଆଣେ
ଭରସାରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ।
ଏଠି ଭରମ ମାଟି ହେଉ
କି ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଗଡ଼ି
ସବୁଠି ଉଜାଗର ଥାଏ
ବୀର ସହିଦର ପ୍ରାଣ
ସାଧବ ପୁଅ ର ସ୍ମୃତିକୁ ମନେ ପକାଇ
କୁଆଁଏ ବୋଇତ ବଢ଼ାଣ ।

ମଧୁ କି ଗୋପ
ସଭିର୍ବିତ ଏ ମାଟି ପାଇଁ
ଥିଲେ ବିଦ୍ୟା ଦେବ ଦୂତ
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ରେ
ନ ଥିଲେ କେତେ ବରପୁତ୍ର
ଭାଷା ଜନନୀର
ରଖିଲେ ମହତ ।
ଏଠି ପଖାଳ କଂସାଏ ଅମୃତ ମଣୋହି
ବୀର ମାସରେ ତେର ପର୍ବ
ଭାଇତାରାର ବନ୍ଧା କୁଣ୍ଡା ସ୍ନେହ
ଏକତାର ସୁତ୍ର ସଜିଲୁ ବାନ୍ଧର ।
କିଏ ଅମାର କିଏ ଫକୀର
ସଞ୍ଜିବିତ ତ ବାଦଶାହୀ ମନ
ସଦା ଗରାୟନ ।
ଏଠି ଏତିହାସ ହେଉ କି ସାହିତ୍ୟ
ସବୁଠି ଅଛି ଜାତି ଇତିହାସ
ପୂର୍ବଜଙ୍କ ପୁନରାବୃତ୍ତି
କରୁଥାଏ ଏ ମାଟିର
ସୁଯୋଗ୍ୟ ଦାୟାଦା ।
+ ଗୋଟି ତୋର ସାହି
କେହୁଝର ଗଡ଼ ।
(ମୋ) ୯୮୭୬୫୪୩୨୧୦

ସ୍ୱାଭିମାନକୁ କାଗୁଡ଼ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅନନ୍ୟ ସୁଯୋଗ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ
ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗର ଏହି ପ୍ରୟାସ ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ଆସବୁ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ସାମିଲ
ହେବା ଏହି ଅଭିଯାନରେ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ନେବା ଯେ ଆମେ ଓଡ଼ିଆରେ କହିବା,
ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖିବା ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଓ ବିକଶିତ ରାଜ୍ୟ ଭା

ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ସଙ୍କଟ ସତ୍ତ୍ୱେ ସୁନାର ଚମକ ଫିକା କାହିଁକି ?

ସାଧାରଣତଃ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ କୌଣସି ରାଜନୈତିକ, ସାମରିକ କିମ୍ବା ଅର୍ଥନୈତିକ ସଙ୍କଟ ଦେଖାଦେଲେ ନିବେଶକମାନେ ସୁନାକୁ ଏକ ନିରାପଦ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିଥାନ୍ତି । ଅତୀତର ଇତିହାସକୁ ଦେଖିଲେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ, ୨୦୦୮ ମସିହାର ବିଶ୍ୱ ଆର୍ଥିକ ମାନ୍ଦୀରାସ୍ଥୀ, କୋଭିଡ-୧୯ ମହାମାରୀ ସମୟରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଚଳାବସ୍ଥା ଏବଂ ୨୦୨୨ ମସିହାରେ ରଷିଆ-ୟୁକ୍ରେନ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ସୁନା ଦରରେ ଅତୁଟପୂର୍ବ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଥିଲା । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ରୂପ ନେଇଛି । ୨୦୨୬ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ୨୮ ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆ ସଙ୍କଟ ବା ଯୁଦ୍ଧ ପରିସ୍ପେଷ୍ଟାରେ ସୁନା ଦର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱାଗୀ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ତଳକୁ ଖସିବାରେ ଲାଗିଛି । ଭାରତୀୟ ବଜାରରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । କାନ୍ସଆରୀ ମାସ ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ୨୪ କ୍ୟାରେଟ୍ ସୁନାର ମୂଲ୍ୟ ୧୦ ଗ୍ରାମ୍ ପ୍ରତି ପ୍ରାୟ ୧.୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଥିବାବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ହ୍ରାସ ପାଇ ପ୍ରାୟ ୧.୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ବିଶ୍ୱରେ ଯୁଦ୍ଧର ଉଦ୍ଭାବହତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ପଟେ ସୁନା ପରି ଏକ ନିରାପଦ ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇବା ଅର୍ଥନୀତିଜ୍ଞ ଏବଂ ନିବେଶକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିପ୍ଳବର କାରଣ ପାଲଟିଛି । ଏହି ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଘଟଣାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ଭୂ-ରାଜନୈତିକ ଦିଗ ସାମ୍ବାଜିକ ଆସିଥାଏ ।

ପାରମ୍ପରିକ ଭାବରେ ସୁନା ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ସଙ୍କଟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପର୍କ ରହିଆସିଛି । ସୁନା ଏପରି ଏକ ସମ୍ପତ୍ତି ଯାହା ଉପରେ କୌଣସି ସୁସ୍ଥ ମିଳନଥାଏ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ବଜାରରେ ଆମେରିକୀୟ ସରକାରୀ ବଣ୍ଟ ପରି ସୁରକ୍ଷିତ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ମିଳୁଥିବା ଲାଭାଂଶ କିମ୍ବା ସୁଧ ହାର ହ୍ରାସ ପାଏ, ସେତେବେଳେ ନିବେଶକମାନେ ସୁନା ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୟତୀତ ବିଶ୍ୱ ବଜାରରେ ସୁନାର କାରବାର ମୁଖ୍ୟତଃ ଆମେରିକୀୟ ଡଲାରରେ କରାଯାଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଡଲାରର ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଏ, ଅନ୍ୟ ଦେଶର ମୁଦ୍ରା ଦାବହାର କରୁଥିବା କ୍ରେତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନା ଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇଯାଏ, ଯାହା ଫଳରେ ଏହାର ଚାହିଦା ଏବଂ ଦର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଦୂର୍ବଳ ଡଲାର ଏବଂ କମ୍ ସୁଧ ହାର ଯଦିବା ସୁନା ବଜାର ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ୨୦୨୨ ମସିହା ପରଠାରୁ ଏହି ପାରମ୍ପରିକ ନିୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଦେଇଥିଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଏହି ସମୀକରଣ ଘଟଣା ଓ ଭଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ସୁନା ଦରକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କାରକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିପରୀତ ଦିଗରେ ଗତି କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ ସୁନା ବଜାରରେ ଏକ ବଡ଼ ଧରଣର ପଡନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ।

ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ସମୀକରଣର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କାରଣ ହେଉଛି ଅଶୋଧିତ ତୈଳ ଦରରେ ଅତ୍ୟଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ଏହା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ମୁଦ୍ରାସ୍ୱାଭିର ଆଶଙ୍କା । ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆରେ ସାମରିକ ସଂଘର୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହେବା ମାତ୍ରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବଜାରରେ ତୈଳ ଦର ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ବ୍ୟାରେଲ ପ୍ରାୟ ୧୨୦ ଡଲାର ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଇମାନେ ପୁନା ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହାପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ତୈଳ ଦର ଏତେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଶକ୍ତି ସଂଘ (IEA) ର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱ ତୈଳ ବଜାରରେ ଏକ ବୃହତ୍ ଯୋଗାଣ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ତୈଳ ଦର ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପରିବହନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଉତ୍ପାଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀର ଦାମ୍ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଏହା ସିଧାସଳଖ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ମୁଦ୍ରାସ୍ୱାଭିକୃତ ପ୍ରଭାବଦାର ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଯୁଦ୍ଧ ହାରୁ ବିଶ୍ୱ ଅର୍ଥନୀତିରେ ମୁଦ୍ରାସ୍ୱାଭିତ୍ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରମୁଖ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ସୁଧ ହାର ହ୍ରାସ କରିବାର ସଙ୍କେତ ଦେଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ତୈଳ ଦରର ଏହି ଆକ୍ରମଣ ବୃଦ୍ଧି ସେହି ସମସ୍ତ ହିସାବନିକାକୁ ବଦଳାଇ ଦେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜାର ଆଶା କରୁଛି ଯେ ମୁଦ୍ରାସ୍ୱାଭିକୃତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ସୁଧ ହାରକୁ ବାର୍ଦ୍ଧି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ରଖିବ । ଏହି ଗୋଟିଏ ଆଶଙ୍କା ହିଁ ସୁନା ବଜାରର ଦିଗ ବଦଳାଇବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛି ।

ସୁଧ ହାର ଉଚ୍ଚ ରହିବାର ଆଶଙ୍କା ସୁନା ପାଇଁ କିପରି କ୍ଷତିକାରକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି, ତାହା ଦୁଇଟି ନିମିତ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେବେଳେ ସୁଧ ହାର ଅଧିକ ରହେ, ସେତେବେଳେ ଆମେରିକୀୟ ଟ୍ରେଜରୀ ବଣ୍ଟ ପରି ସରକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ଲାଭଦାୟକ ମନେହୁଏ, କାରଣ ସେଥିରୁ ନିବେଶକମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷିତ ଆୟ ମିଳିଥାଏ । ଏହାର ବିପରୀତରେ, ସୁନାରେ ନିବେଶ କଲେ କୌଣସି ନିୟମିତ ସୁଧ ମିଳିନଥାଏ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ସୁଧ ହାର ସମୟରେ ସୁନା ରମ୍ଭାବ ବଂସୁଯୋଗ ମୂଲ୍ୟ’ ବା ଅପରତୁନିତି କଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ବିଶ୍ୱ ସୂର୍ଯ ପରିଷଦର ଭାରତ ପାଇଁ ଗବେଷଣା ମୁଖ୍ୟ କବିତା ଚାଟୋକା ମତରେ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକର ନୀତିଗତ ପଦକ୍ଷେପକୁ ନେଇ ବଦଳୁଥିବା ଆଶା ଏବଂ ଡଲାରର ମୂଲ୍ୟାବୃଦ୍ଧି ସୁନା ଦର ଉପରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ନିବେଶକମାନେ ଆମେରିକୀୟ ବଣ୍ଟ ?ରେ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆମେରିକୀୟ ଡଲାର ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥାଏ । ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଡଲାର ଅନ୍ୟ ଦେଶର ମୁଦ୍ରା ଭୂଜନରେ ସୁନାକୁ ଅଧିକ ମହଙ୍ଗା କରିଦିଏ, ଯାହା ଫଳରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ସୁନାର ଚାହିଦା ହ୍ରାସ ପାଏ ଏବଂ ଦର ତଳମୁହାଁ ହୁଏ ।

ଏହି ମୌଳିକ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ନିବେଶକମାନଙ୍କର କଳା ଉଠାଇବା ମାନସିକତା ଏବଂ ବଜାରର ବୈଷୟିକ ଦିଗ ମଧ୍ୟ ସୁନା ଦର ହ୍ରାସ ପାଇଁ ଦାୟୀ । ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସୁନା ଦର ଏକ ଏିତିହାସିକ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲା । ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ବଜାରରେ ଏହା ଟ୍ରଫ ଆଉଟ୍ର ପ୍ରତି ୫୦୦୦ ଡଲାର ଅତିକ୍ରମ କରିଥିବା ବେଳେ ଭାରତରେ ଏହା ୧.୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଛୁଇଁଥିଲା । ବିଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଧରି ଭୂ-ରାଜନୈତିକ ଅସ୍ଥିରତା ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକର କ୍ରମାଗତ ସୁନା କ୍ରୟ ଯୋଗୁଁ ସୁନା ଦର ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଦର ସାମାନ୍ୟ ଖସିବା ଆରମ୍ଭ କଲା, ସେତେବେଳେ କ୍ଷତିକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ନିବେଶକମାନେ ପୂର୍ବରୁ ସେଟ୍ କରିଥିବା ଅଚୋମେଚିଟ ସେଲ୍ ଅର୍ଡର (ସ୍ପେଷାଲାଇଜଡ ବିକ୍ରି ଆବେଶ) ଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏହା ବଜାରରେ ସୁନାର ଯୋଗାଣ ବୃଦ୍ଧିକାରକେଲା, ଯାହା ଦରକୁ ଆହୁରି ତଳକୁ ଡେଲିଦେଲା । ଏହା ସହିତ ଏକ ତରଳତା ସଙ୍କଟ ବା ଲିକ୍ୱିଡିଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଦେଇଛି । ଦାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ତୈଳ ଯୋଗାଣରେ ବାଧା ଆଶଙ୍କାରେ ଶେୟାର ବଜାରରେ ବ୍ୟାପକ ପଡନ ଘଟିଛି । ଯେତେବେଳେ ନିବେଶକମାନେ ଶେୟାର ବଜାରରେ କ୍ଷତି ସହ୍ୟି, ସେତେବେଳେ ସେହି କ୍ଷତିର ଭରଣା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜର ଲାଭଦାୟକ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରି କରି ନଗଦ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତି । ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଲାଭ ଦେଇଆସିଥିବା ସୁନା ଏହି ପରିସ୍ପେକ୍ଷାରେ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ସହଜ ବିକ୍ଷେପ ପାଲଟିଛି ।

ଏଠାରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଠୁଛି ଯେ, କ’ଣ ଆମେରିକୀୟ ଡଲାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନାର ସ୍ଥାନ ନେଇ ଏକ ନିରାପଦ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ପାଲଟିଛି ? ସ୍ପଷ୍ଟକାଳୀନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କଲେ ଏହାର ଉତ୍ତର ହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ । ଯଦିଓ ବିଗତ ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱର ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ଉତ୍ସାରକରେ ଡଲାରର ଅଂଶ ୭୧ ପ୍ରତିଶତରୁ ହ୍ରାସ ପାଇ ୬୦ ପ୍ରତିଶତ ତଳକୁ ଖସିଆସିଛି । ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ଡଲାର ଉପରୁ ନିର୍ଭରଶୀଳତା କମାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି, ତଥାପି ବିଶ୍ୱ ବାଣିଜ୍ୟର ଏକ ଦୁତୀୟାଂଶ କାରବାର ଆଜି ବି ଡଲାରରେ ହିଁ ହେଉଛି । ବିଶେଷ କରି ଅଶୋଧିତ ତୈଳ କିଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ଡଲାରର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୈଳ ଦର ବୃଦ୍ଧି ପାଏ, ସେତେବେଳେ ଆମଦାନୀକାରୀ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ଡଲାରର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ, ଯାହା ଡଲାରର ଚାହିଦାକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିଥାଏ ।

ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସୁନାର ଗୁରୁତ୍ୱ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି । ସୁନା ବଜାରର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ କ୍ରେତା ହେଉଛନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ । ସେମାନେ ସୁନା କିଣିବା ଆଦୌ ବନ୍ଦ କରିନାହାନ୍ତି । ଯଦିଓ ୨୦୨୩ ମସିହାରେ ସୁନା କ୍ରୟ ପରିମାଣ ସାମାନ୍ୟ କମିଥିଲା, ତଥାପି ଏହା ଏିତିହାସିକ ହାରାହାରି ଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ରହିଥିଲା । ବିଶ୍ୱ ସୂର୍ଯ ପରିଷଦର ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ୨୦୨୬ ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ମୁଣ୍ଡଥିରେ ବ୍ୟାପକ ମାତ୍ରାରେ ସୁନା କିଣିବା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏହାର ଏକ ବଡ଼ କାରଣ ହେଉଛି ଭୂ-ରାଜନୈତିକ ସୁରକ୍ଷା । ୨୦୨୨ ମସିହାରେ ଯୁକ୍ତେନ ଆକ୍ରମଣ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେରିକା ଏବଂ ଏହାର ପାଷାନ୍ଦ୍ୟ ସହଯୋଗୀମାନେ ପାଷାନ୍ଦ୍ୟ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ରଷିଆର ଆର୍ଥିକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଜବତ କରିଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ଦେଶ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ କେବଳ ଆର୍ଥିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ନିରାପଦ ନୁହେଁ । ସୁନା ହେଉଛି ଏକ ଭୌତିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଯାହାକୁ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଶକ୍ତି ଜବତ କିମ୍ବା ବାୟସ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଜର ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ନିଜର ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ଉତ୍ସାରରେ ସୁନାର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଶ୍ରେୟସ୍କର ମଣୁଛନ୍ତି ।

ଭାରତୀୟ ପ୍ରେକ୍ଷାପଟ୍ଟରେ ସୁନା ବଜାରର ସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଏକ ମିଶ୍ରିତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସୁନା ଦର ଅତ୍ୟଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ଏବଂ ପରେ ତୁଟ ଗତିରେ ଖସିବା କାରଣରୁ ସାଧାରଣ ଗ୍ରାହକମାନେ ଦୃଢ଼ରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ ଅଳଙ୍କାର ବଜାରରେ କୋର କ୍ଷତିର ସୁନାର ଚାହିଦା ସାମାନ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ମାତ୍ର ନିବେଶ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଭାରତୀୟ ବଜାର ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦେଶ ସକ୍ରିୟ ରହିଛି । ବିଶେଷ କରି ଗୋଲ୍ଡ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜି-ଟ୍ରେଡ଼ିଂଫ୍ ଫଣ୍ଡ (ଇଟିଏଫ଼) ମାଧ୍ୟମରେ ସୁନାରେ ନିବେଶ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ବିଶ୍ୱ ସୂର୍ଯ ପରିଷଦର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ କ୍ରମାଗତ ଦଶମ ମାସ ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ଗୋଲ୍ଡ ଇଟିଏଫରେ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରକ୍ତି ନିବେଶ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଯଦିଓ କିଛି ନିବେଶକ ଲାଭ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ନିଜର ସୁନା ବିକ୍ରି କରିଛନ୍ତି, ତଥାପି ନୂତନ ନିବେଶକମାନେ ଏହି କମ୍ ଦରର ସୁଯୋଗ ନେଇ ବଜାରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । କାନ୍ସଆରୀ ଭୂଜନରେ ଫେବୃଆରୀରେ ସୁନା ଆମଦାନୀ ୩୮ ପ୍ରତିଶତ କମିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗତ ବର୍ଷର ସମାନ ମାସ ଭୂଜନରେ ଏହା ୮୦ ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ରହିଛି । ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଗହସ୍ପତି ଯେ ଭାରତୀୟଙ୍କ ମନରେ ସୁନା ପ୍ରତି ଥିବା ଆକର୍ଷଣ ଆଦୌ କମିନାହିଁ । ଦର ସ୍ଥିର ହେବା ମାତ୍ରେ ପୁଣିଥରେ କ୍ରେତାମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ବୋଲି ବଜାର ବିଶେକ୍ଷକମାନେ ଆଶାବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ସୁନା ବଜାରର ଗତିପଥ କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଯିବ, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆ ସଙ୍କଟର ଭବିଷ୍ୟତ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯଦି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସୁଧାର ଆସେ ଏବଂ ଅଶୋଧିତ ତୈଳ ଦର ସ୍ଥିର ହୁଏ କିମ୍ବା ତଳକୁ ଖସେ, ତେବେ ମୁଦ୍ରାସ୍ୱାଭିର ଆଶଙ୍କା ଦୂର ହେବ । ଏହା ଫଳରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ସୁଧ ହାର ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ସମ୍ଭାବନା କମିଯିବ ଏବଂ ସୁନା ପୁଣିଥରେ ନିବେଶକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ବିକ୍ଷେପ ପାଲଟିବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ଆହୁରି ଭୟଙ୍କର ରୂପ ନିଏ ଏବଂ ତୈଳ ଦର ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି ପାଏ, ତେବେ ବିଶ୍ୱ ଅର୍ଥନୀତି ‘ଷ୍ଟାଗନେସନ’ ବା ମନ୍ଦୁର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ମୁଦ୍ରାସ୍ୱାଭିର ଶିକାର ହେବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । ଏିତିହାସିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ଷ୍ଟାଗନେସନ ସମୟରେ ସୁନା ସର୍ବଦା ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଆସିଛି । ବଜାର ବିଶେକ୍ଷକମାନଙ୍କ ମତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦର ହ୍ରାସ ଏକ ସାମୟିକ ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାତ୍ର । କୌଣସି ଦି ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାନନଥାଏ; ଏଥିରେ ଉତ୍ଥାନ-ପଡନ ଲାଗିରହିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ସ୍ପେକାଳୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ବଜାରରେ ଅସ୍ଥିରତା ଲାଗିରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସୁନାର ମୂଲ୍ୟବୋଧୀ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅକ୍ଷର୍ଯ ରହିଛି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହି ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତୁ ନିର୍ଦ୍ଧିତ ଭାବରେ ନିଜର ବଡ଼ ଗୌରବ ଫେରିପାଇବ ଏବଂ ନିବେଶକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିରାପଦ ଓ ଲାଭଦାୟକ ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ ନିଜର ସ୍ଥାନ ବଜାୟ ରଖିବ ।

ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ବୈଜ୍ଞାନିକଗଣ ନିଜର ମହାନ୍ ଅବଦାନ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତକୁ ରକ୍ଷିମନ୍ତ କରି ମାନବସମାଜକୁ ବିପୁଳ ଜ୍ଞାନାଲୋକରେ ଉଦ୍ଭାସିତ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାପ ମା’ ଛେଉଣୁ ନିପଟ ମଫସଲ ଗାଁର ଦରିଦ୍ର ଓଡ଼ିଆ ପିଲା ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ପରିଜା ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହୋଇ କ୍ଲେୟିଜ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗବେଷଣାକରି ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ହେବାର ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ପରିଜା ଆଦିକବି ଶାରଳା ଦାସଙ୍କ ବଂଶଜ ପରିଜା ବଂଶ ସାରୋଳ ଗ୍ରାମରୁ ଯାଇ ଜଗତସିଂହପୁରରେ ଖେରସ ଓ ବାଲିକୁଦାର ଇନ୍ଦ୍ରାପୁର ଗ୍ରାମରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗବେଷଣା କରି ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ୪ ମାଇଲ ଚାଲିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ୧୯୦୪ ମସିହାରେ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜୀ ପାଠ ଶେଷ କରିଥିଲେ । ପରୀକ୍ଷାରେ ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇ ଚାରିଟଙ୍କା ବୃତି ପାଇଲେ । ଆଖପାଖରେ କେଉଁଠି ଖାଇଥିଲେ ନଥିବାରୁ ଜେକେ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ନାମ କଟକ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜିଏଟ୍ ସ୍କୁଲର ଲେଖାଉଦେଲେ ।

ଗାଁରୁ କଟକ ଯିବା ଆସିବା କରିବା ପାଇଁ ତାରିଖଦିନ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ଇକ୍ଷାପୁର ଗ୍ରାମର ବିଶ୍ୱନାଥ ପରିଜା ଓ ଜୟନ୍ତି ପରିଜାଙ୍କ ପୁତ୍ର ରୂପେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବିଶ୍ୱନାଥ ପରିଜା ପାଠ ପଢ଼ି ନଥିବାରୁ ମୟୂରଭଞ୍ଜେ ଫରେଷ୍ଟଗାର୍ଡ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ଗାଁ ବାହାଳିରେ ନିଜର ପଢ଼ା ଆରମ୍ଭ କରି ଥିଲେ । ଦିନଯାକ ଚାହାଳିରେ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତି ଓ ରାତିରେ ଭାଗବତ ଚୁଙ୍ଗା ମହାଭାରତ, ରାମାୟଣ ଓ ଭାଗବତ ଶୁଣନ୍ତି । ଏହି ଆଦର୍ଶ ଶୁଣନ୍ତି । ପୁରାଣର କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା । ଚାହାଳି ପାଠ ପଢ଼ା ଶେଷ ହେବାପରେ ତାଙ୍କ ମା ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ମହାତ୍ମା ଉଦୟନାଥ ପାଖକୁ ଚାକିରି

୧୯୩୬ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ପହିଲା ଦିନ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସ୍ୱରୂପ ଆଡ଼ୁପ୍ରକାଶ କଲା । ଉତ୍କଳ ଦିବସ ନାମରେ ପରିଚିତ ଏପ୍ରିଲ ପହିଲା ହେଉଛି ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟ ଜୀବନର ଅନେକ ସୂଚିକୁ ବହନ କରିଥିବା ଏକ ଏିତିହାସିକ ଦିନ । ଆଜି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ପୂର୍ବ ଦିବସ । ବର୍ତ୍ତମାନ ୩୦ଟି ଜିଲ୍ଲାକୁ ନେଇ ଓଡ଼ିଶାର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ୧,୫୪,୬୦୭ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ବହୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳ ଯଥା ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡର ମେଦିନୀପୁର, ଦାହୁନ, ସିଂହଭୂମ, ବୀରଭୂମି, ରାଞ୍ଚି, କ୍ଷେତ୍ରଜଳତା ଓ ଖରପୁଆଁ ଆଦି ଓ ଛତିଶଗଡ଼ର ସରିଆ, ଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ବୁରୋଇପାଲି, ବାନ୍ଦନା ଆଦି ବହୁ ନିରୋଜନ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳ ବିହ୍ନିହୀଞ୍ଚ ହୋଇ ରହିଯାଇଛି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଭାରତବାରୀ ସହ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ବଞ୍ଚାଇରଖି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଭାଗବତ

ଓଡ଼ିଶା ପତିତପାବନ ଗିରି

ଓଡ଼ିଶା ମୋ ମାଆ ଓଠରେ ପ୍ରାଣମୟ ଭାଷା ଅନୁଭବ ଓ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଯିଏ ମେହେସୁସ୍ କରିଦିଏ ବଜାର ବଂଚିବାର ନୂଆ ଆଶା ! ଓଡ଼ିଶା, ସୁଖରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ, ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଯିଏ ଜେଜି ଦିଏ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରତ୍ନରେ ନୂଆ ନୂଆ ଭୋଧଧାରା !

ଓଡ଼ିଶା, ପଲିଥିନ୍ ବ୍ୟାଗ୍‌ରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ତରଭୁଜ, କାକୁଡ଼ି, ଲଙ୍କା ସିନ୍ଦୂର ପାଟିବା ଆଗରୁ ତଚଲା କଢ଼ାରୁ ଛଣା ହେଉଥିବା ଆଳୁଚମ୍ପ, ପଚୁଡ଼ି, ବରା !

ପରିଜା ସାହେବ

ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ରାଉତ

ପାଇଁ ପଠାଇଦେଲେ । ମଉସା ଉଦୟନାଥ ଜଗତସିଂହପୁରର ଲାଲବଂଶୀୟ ମାନଙ୍କ ଜମିଦାରୀ ଅଧିନରେ ତହସିଲଦାର ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ କମାବାରୀ କାଗଜପତ୍ର କାମ ସାଙ୍ଗଙ୍କୁ କଟେରୀରେ କାମ ଶିଖିତ ଓ ନିଜେ ରୋଷେଇ କରି ବିପୁଳ ଜ୍ଞାନାଲୋକରେ ଉଦ୍ଭାସିତ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାପ ମା’ ଛେଉଣୁ ନିପଟ ମଫସଲ ଗାଁର ଦରିଦ୍ର ଓଡ଼ିଆ ପିଲା ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ପରିଜା ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହୋଇ କ୍ଲେୟିଜ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗବେଷଣାକରି ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ହେବାର ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ପରିଜା ଆଦିକବି ଶାରଳା ଦାସଙ୍କ ବଂଶଜ ପରିଜା ବଂଶ ସାରୋଳ ଗ୍ରାମରୁ ଯାଇ ଜଗତସିଂହପୁରରେ ଖେରସ ଓ ବାଲିକୁଦାର ଇନ୍ଦ୍ରାପୁର ଗ୍ରାମରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗବେଷଣା କରି ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ୪ ମାଇଲ ଚାଲିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ୧୯୦୪ ମସିହାରେ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜୀ ପାଠ ଶେଷ କରିଥିଲେ । ପରୀକ୍ଷାରେ ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇ ଚାରିଟଙ୍କା ବୃତି ପାଇଲେ । ଆଖପାଖରେ କେଉଁଠି ଖାଇଥିଲେ ନଥିବାରୁ ଜେକେ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ନାମ କଟକ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜିଏଟ୍ ସ୍କୁଲର ଲେଖାଉଦେଲେ ।

ଗାଁରୁ କଟକ ଯିବା ଆସିବା କରିବା ପାଇଁ ସେତେବେଳେ ବିଷେଶ କିଛି ସୁବିଧା ନଥିଲା । ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛୁଟି ହେଲେ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ପ୍ରାୟ ୩୪ ମାଇଲ ବାଟ ଚାଲି ଚାଲି ଆସନ୍ତି ଓ ଯାଆନ୍ତି । ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ବାଟୋଇ ମାନଙ୍କ ସହିତ ରାତ୍ରିଯାପନ କରନ୍ତି ଚଟିଘରେ । ସେ ବାବଦକୁ ମାଲିକକୁ ଛ’ ପଇସା ଦିଅନ୍ତି । ଚଟିଘରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଗଭିର ବର୍ଷାକାଳ ସାହେବପତିତି । ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଘରଠାରୁ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜିଏଟ୍ ସ୍କୁଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୬ଟି ଚଟିଘର ଥାଏ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ବିଶ୍ରାମ ନିମତ୍ତେ । ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ପ୍ୟାଂଟ୍ ବଦଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରବୁଣା ଖଦୀ ପିନ୍ଧାନ୍ତି ଓ ଚବରଟିଏ ଗୋରୁରେ ପକାଇ

ଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ

ପଢୁଛନ୍ତି, ରଜପର୍ବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, କୁମାର ଝିଅମାନେ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରି ଖୁଦୁରୁକୁଣା ଓଷା କରୁଛନ୍ତି, ଘୋଡ଼ାନାଚ, ଓଡ଼ିଶୀ ଓ ସରଳପୁରୀ ବୃତ୍ୟରେ ନିଜକୁ ହଳାଇ ଦେଇ ଓଡ଼ିଆ ଜୀବନର ଅନେକ ସୂଚିକୁ ବହନ କରିଥିବା ଏକ ଏିତିହାସିକ ଦିନ । ଆଜି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ପୂର୍ବ ଦିବସ । ବର୍ତ୍ତମାନ ୩୦ଟି ଜିଲ୍ଲାକୁ ନେଇ ଓଡ଼ିଶାର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ୧,୫୪,୬୦୭ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ବହୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳ ଯଥା ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡର ମେଦିନୀପୁର, ଦାହୁନ, ସିଂହଭୂମ, ବୀରଭୂମି, ରାଞ୍ଚି, କ୍ଷେତ୍ରଜଳତା ଓ ଖରପୁଆଁ ଆଦି ଓ ଛତିଶଗଡ଼ର ସରିଆ, ଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ବୁରୋଇପାଲି, ବାନ୍ଦନା ଆଦି ବହୁ ନିରୋଜନ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳ ବିହ୍ନିହୀଞ୍ଚ ହୋଇ ରହିଯାଇଛି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଭାରତବାରୀ ସହ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ବଞ୍ଚାଇରଖି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଭାଗବତ

ପଢୁଛନ୍ତି, ରଜପର୍ବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, କୁମାର ଝିଅମାନେ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରି ଖୁଦୁରୁକୁଣା ଓଷା କରୁଛନ୍ତି, ଘୋଡ଼ାନାଚ, ଓଡ଼ିଶୀ ଓ ସରଳପୁରୀ ବୃତ୍ୟରେ ନିଜକୁ ହଳାଇ ଦେଇ ଓଡ଼ିଆ ଜୀବନର ଅନେକ ସୂଚିକୁ ବହନ କରିଥିବା ଏକ ଏିତିହାସିକ ଦିନ । ଆଜି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ପୂର୍ବ ଦିବସ । ବର୍ତ୍ତମାନ ୩୦ଟି ଜିଲ୍ଲାକୁ ନେଇ ଓଡ଼ିଶାର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ୧,୫୪,୬୦୭ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ବହୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳ ଯଥା ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡର ମେଦିନୀପୁର, ଦାହୁନ, ସିଂହଭୂମ, ବୀରଭୂମି, ରାଞ୍ଚି, କ୍ଷେତ୍ରଜଳତା ଓ ଖରପୁଆଁ ଆଦି ଓ ଛତିଶଗଡ଼ର ସରିଆ, ଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ବୁରୋଇପାଲି, ବାନ୍ଦନା ଆଦି ବହୁ ନିରୋଜନ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳ ବିହ୍ନିହୀଞ୍ଚ ହୋଇ ରହିଯାଇଛି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଭାରତବାରୀ ସହ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ବଞ୍ଚାଇରଖି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଭାଗବତ

ସାହେବ’ । ପରିଜା ସାହେବ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ ଉଭିଦ ବିଜ୍ଞାନରେ ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ ରୂପେ ଯୋଗଦେଲେ । ତାଙ୍କ ଦେଖାରୁ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜର ଉଭିଦ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷରେ ଗବେଷଣାର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳୀ ପାଲଟିଗଲା । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଦଳ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରି ସେ ଅନେକ ନୂଆ କଥା ବାହାର କରିଥିଲେ । ମରୁତି, ବନ୍ୟା ଓ ଲୁଣିପାଣି ଯୋଗୁଁ ବହୁ ସମୟରେ ଧାନ ଫସଲ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଧାନ ଉପରେ ଗବେଷଣାକରି ସେ ବହୁ ନୂଆ ଚତ୍ୱ ବାହାର କଲେ । ଅଞ୍ଜଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ହୋଇଗଲେ ।

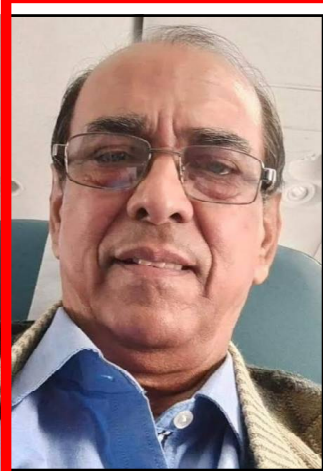
ମହାନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପରିଜା ସାହେବ ବାଲିପାଟଣା ଗାଁର ଗୌରାଙ୍ଗ ଚରଣ କାନୁନ୍‌ଗୋଙ୍କ ବଡ଼ଝିଅ ସୁନ୍ଦରମଣିଙ୍କୁ ବିବା

CMYK

କଳା

କଳା

ବାଲେଶ୍ୱର ୦୧ ଏପ୍ରିଲ ୨୦୨୬, ବୁଧବାର

ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରସାଦ ଦାସ

ବଙ୍ଗୋପସାଗର କୁଳରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଅବସ୍ଥିତ, ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ, ଏହାର ପରିସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଙ୍ଗ, ଛତିଶଗଡ଼, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ପ୍ରଦେଶକୁ ଛୁଇଁଛି । ଏହାର ସାମୁଦ୍ରିକ ରେଖା ପ୍ରାୟ ୪୫୦ କିଲୋମିଟର, କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ପ୍ରାୟ ୧,୫୫,୭୦୭ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର, ପ୍ରଧାନ ନଦୀ ମହାନଦୀ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଅତୀତରେ କଳିଙ୍ଗ, ଉତ୍କଳ, ଉତ୍ତର ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିଲା ସମୟ ସହିତ ଚାଳଦେବ ଅନେକ ଉତ୍ଥାନ ପରେ , ଅନେକ ଶାସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶା ନିଜର ଗୌରବ ଆଜି ମଧ୍ୟ ବଜାୟ ରଖିଛି ବୋଲି ବହୁଳ ଭାବେ ପ୍ରଚାରିତ ହେଉଛି । ଭାରତ ବର୍ଷରେ ଯେତେ ରାଜ୍ୟ ଅଛି ତତୁଧରୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରିୟ ରାଜ୍ୟ ହିସାବରେ ଓଡ଼ିଶା ଅନ୍ୟତମ । ଓଡ଼ିଶାର କଳା, ସଂସ୍କୃତି, ମନୋରମ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ, ସୁଦୀର୍ଘ ବେଳାଭୂମି, ସୁନ୍ଦର ପର୍ବତମାଳା ସବୁକି ଅରଣ୍ୟ ପରିବେଷିତ କିଲୁ ସମୂହ , ମନ୍ଦିର ମାଳିନୀ ସହର ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର, ଖଣିଜ ସମ୍ପଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । କୃଷି ଶିଳ୍ପରେ ଅଗ୍ରଣୀ, ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟର ପେଷ ସ୍ତୂଳ ଏହି ଓଡ଼ିଶା ମାଟିରେ ଜନ୍ମିତ ଅନେକ ଗୁଣି ଛାନୀ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱଙ୍କ ସହିତ ସାଥେ ଚାରି କୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓଡ଼ିଶା ବାସୀ ଆଜି

ନିଜ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଗର୍ବିତ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ କଥା । ଓଡ଼ିଶା ରେ ବିଭିନ୍ନତାରେ ଏକତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ, ଅତୀତର ସ୍ମୃତିକୁ ଯଦି ରୋମନ୍ଥନ କରିବା ତେବେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆମେ ହୃଦୟରୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଭଲପାଇବା । କାତକବି ଲକ୍ଷ୍ମୀ କାତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ରାଜ୍ୟ ସଂଗୀତର ମାନ୍ୟତା ପାଇଥିବା ’ ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ... କର୍ଷ ଗହ୍ୱରରେ ପ୍ରଦେଶ କରିବା ମାତ୍ରେ ଭକ୍ତିରେ ଲୋମ ମୂଳ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠେ । ପ୍ରଦେଶର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ପାଇଁ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଉଥିବା ସହିଦ, ଜୀବନକୁ ବିପଦ କରି ସଂଗ୍ରାମ କରିଥିବା ମନାଷୀ ମାନେ ଆମର ସର୍ବଦା ପୂଜ୍ୟ । ୧୯୩୬ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସ ୦୧ ତାରିଖ ଆମ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱରଣୀୟ ଦିବସ, ମିଳିତ ବିହାର- ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶକୁ ଅଲଗା କରି ତଥା ମାତ୍ରାସ ପ୍ରସିଦ୍ଧେନ୍ଦ୍ର ବୁଝାକାମ ଏବଂ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଆଣି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ କରା ଯାଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ସଂଗ୍ରାମ କରା ହୋଇଛି , ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ ମହାଶୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୬୨ ଜଣ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନେଇ ୧୯୦୩ ମସିହାରେ ଗଠିତ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ତିନି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ସଂଗ୍ରାମ, ବ୍ରିଟିଶ ଶାସକଙ୍କ ସହିତ ବାଦାନ୍ତବାଦ, ତ୍ୟାଗ, ବଳିଦାନର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଆଜି ଗର୍ବର ସହିତ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ମହାରାଜା ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ଦେଓ, ମହାରାଜା ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି, ପଣ୍ଡିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ , ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି,ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର, ଦି୍ୱିଧାନ ଅଧିକ ମହମ୍ମଦ , ସହିଦ ମହମ୍ମଦ , ଭୁବନାନନ୍ଦ ଦାସ, ବାସୁଦେବ ସୂତ୍ରକଦେବ ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ମହାନ ଦେଶପ୍ରେମୀ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ , ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ସେତେବେଳେ ଛଅ ଗୋଟି ଜିଲ୍ଲା ଥିଲା ସେଗୁଡିକ ହେଲା କଟକ, ପୁରୀ, ଛାନୀ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱଙ୍କ ସହିତ ସାଥେ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା

ଉତ୍କଳ ଦିବସ

ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟପାଳ ଭାବେ ଜନ୍ ଅଷ୍ଟିନ୍ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସୁଶାସକ ଏବଂ ସୁ ସଂଗଠିତ ନେତୃତ୍ୱହୀନ ଆନ୍ତରିକତା, ଦେଶପ୍ରେମ, ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ମାନ୍ୟତା ପାଇଥିବା ’ ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ... କର୍ଷ ଗହ୍ୱରରେ ପ୍ରଦେଶ କରିବା ମାତ୍ରେ ଭକ୍ତିରେ ଲୋମ ମୂଳ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠେ । ପ୍ରଦେଶର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ପାଇଁ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଉଥିବା ସହିଦ, ଜୀବନକୁ ବିପଦ କରି ସଂଗ୍ରାମ କରିଥିବା ମନାଷୀ ମାନେ ଆମର ସର୍ବଦା ପୂଜ୍ୟ । ୧୯୩୬ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସ ୦୧ ତାରିଖ ଆମ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱରଣୀୟ ଦିବସ, ମିଳିତ ବିହାର- ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶକୁ ଅଲଗା କରି ତଥା ମାତ୍ରାସ ପ୍ରସିଦ୍ଧେନ୍ଦ୍ର ବୁଝାକାମ ଏବଂ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଆଣି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ କରା ଯାଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ସଂଗ୍ରାମ କରା ହୋଇଛି , ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ ମହାଶୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୬୨ ଜଣ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନେଇ ୧୯୦୩ ମସିହାରେ ଗଠିତ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ତିନି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ସଂଗ୍ରାମ, ବ୍ରିଟିଶ ଶାସକଙ୍କ ସହିତ ବାଦାନ୍ତବାଦ, ତ୍ୟାଗ, ବଳିଦାନର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଆଜି ଗର୍ବର ସହିତ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ମହାରାଜା ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ଦେଓ, ମହାରାଜା ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି, ପଣ୍ଡିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ , ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି,ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର, ଦି୍ୱିଧାନ ଅଧିକ ମହମ୍ମଦ , ସହିଦ ମହମ୍ମଦ , ଭୁବନାନନ୍ଦ ଦାସ, ବାସୁଦେବ ସୂତ୍ରକଦେବ ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ମହାନ ଦେଶପ୍ରେମୀ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ , ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ସେତେବେଳେ ଛଅ ଗୋଟି ଜିଲ୍ଲା ଥିଲା ସେଗୁଡିକ ହେଲା କଟକ, ପୁରୀ, ଛାନୀ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱଙ୍କ ସହିତ ସାଥେ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା

ଓଡ଼ିଶା , ଆମ ଓଡ଼ିଶା ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ ହୋଇ ପରିବ । ମଧୁ ବାବୁଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ଗୌରବ ବହନ କରିପାରିବ କିନ୍ତୁ ଏହା କ’ଣ ଆଗାମୀ ଦଶନ୍ଧିରେ ସମ୍ଭବ ହେବ କି ? ଏଠାରେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ତାଲେ ‘ଜିରୋରୁ ହିରୋ’(ଶୂନ୍ୟରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଜନତାରୁ ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ ନେତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ , ସେବା ପ୍ରଦାନକାରୀ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଠାରୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ , ଶିକ୍ଷା, ତଥା ଯେତେ ବିଭାଗ ଅଛି ସବୁଠାରେ ଦୂର୍ନୀତି କ୍ୟାନ୍ଦର /କର୍ବର ରୋଗ ପରି ମାଡି ଯାଇଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ମଧୁ ବାବୁଙ୍କ ଲିଖିତ କେଇ ପଦ ମନେ ପଡି ଯାଏ ... ‘କାଚି ନନ୍ଦିଘୋଷ ଚଳିବ କି ଭାଇ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ସାରଥୀ କଲେ ? ଟାଣେ କିରେ ଗାଡି ଦାନାର ତୋବଡ଼ା ଘୋଡ଼ା ମୁହେଁ ବନ୍ଧା ଥିଲେ ?’

ଓଡ଼ିଶା , ଆମ ଓଡ଼ିଶା ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ ହୋଇ ପରିବ । ମଧୁ ବାବୁଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ଗୌରବ ବହନ କରିପାରିବ କିନ୍ତୁ ଏହା କ’ଣ ଆଗାମୀ ଦଶନ୍ଧିରେ ସମ୍ଭବ ହେବ କି ? ଏଠାରେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ତାଲେ ‘ଜିରୋରୁ ହିରୋ’(ଶୂନ୍ୟରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଜନତାରୁ ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ ନେତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ , ସେବା ପ୍ରଦାନକାରୀ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଠାରୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ , ଶିକ୍ଷା, ତଥା ଯେତେ ବିଭାଗ ଅଛି ସବୁଠାରେ ଦୂର୍ନୀତି କ୍ୟାନ୍ଦର /କର୍ବର ରୋଗ ପରି ମାଡି ଯାଇଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ମଧୁ ବାବୁଙ୍କ ଲିଖିତ କେଇ ପଦ ମନେ ପଡି ଯାଏ ... ‘କାଚି ନନ୍ଦିଘୋଷ ଚଳିବ କି ଭାଇ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ସାରଥୀ କଲେ ? ଟାଣେ କିରେ ଗାଡି ଦାନାର ତୋବଡ଼ା ଘୋଡ଼ା ମୁହେଁ ବନ୍ଧା ଥିଲେ ?’

ସ୍ନେହ କୁଟାର
ଝଞ୍ଜିରୀ ମଙ୍ଗଳା, କଟକ-୯
ମୋ: ୯୯୩୭୧୭୪୦୯୭

ଉତ୍କଳ ଦିବସ ସରସ୍ୱତୀ ମେହେର

ଉତ୍କଳର ମାଟି ମୋ ପାଇଁ ତନ୍ମୟ ଏଇ ମାଟି ରେ ଲୁଚିଛି ସ୍ନେହ ନଦୀ, ପାହାଡ,ସମୁଦ୍ରରେ ଘେରିଛି ଗାଈ ଉତ୍କଳର ସଙ୍ଗୀତ । ପ୍ରଭାତ ହେଲେ ରବି କିରଣ ପଡେ ଧରିତ୍ରୀ ଚମକେ ମୋତି ପରି କୃଷକ ଝାଳ ଦୁହାଇ ଦିଏ ଶସ୍ୟ ଚାଷ କରଇ ଭଲିକି ଭଲି । ଉତ୍କଳର ବୀର ସତୀ ମାନଙ୍କର ତ୍ୟାଗ ଓ ଆହୁତି କଥା ସଂଗ୍ରାମ କରି,ଦେଲେ ଜୀବନକୁ ବାଜି କହେ ଇତିହାସ ଗାଥା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ମୋ ପରିଚୟ ମୋର ଗର୍ବ ଗୌରବ ସାହିତ୍ୟ,ସଂସ୍କୃତି , କଳା,ନୃତ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତ ରେ ବିଭବ । କନ୍ୟ ଉତ୍କଳ, କନ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଆମର ଗର୍ବ ଆମର ଆଶା ଉଚ୍ଚ ରେ ରହୁ ତୁମର ନାମ ଓଡ଼ିଆ ହୃଦୟର ଦୀପ ଶିଖା । ଯୋଗିବାହାଳ, ସିନାପାଳି,ନୂଆପଡ଼ା

କଥାତ ଏତିକି ଓଡ଼ିଶା ମାଟିର ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ

ମାଟି ବାଲି କାଠ ପଥର ଯାହାର ସାଜନ୍ତି ଦେବତା ଦେବୀ ସେଇ ରାଜକର ମାଟିରେ ଜିର୍ଜିଟି ଦିନେ ସୁନାପିଲା ହେବି । ଦାରୁରେ ଦେବତା ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି ଜଗତ ମଉଡମଣି ରାଜକ ନୁହେଁତ ବିଶ୍ୱ ପୂଜା କରେ କାଳିଆ ଦୟାର ଖଣି ।

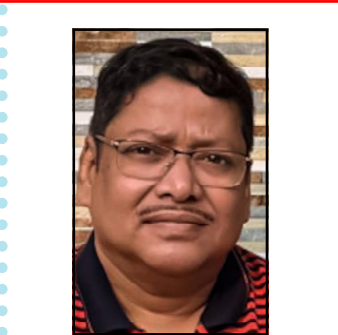
ପାହାଡ଼ ଝରଣା ନଈତ ଗାଆନ୍ତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରାତି ଗୀତ ଏଠି ଆମରି ଓଡ଼ିଶାମାଟି ଗଛ ବେହେ କେତେ ଫୁଲ ଯାଏ ଫୁଟି । କୁଳ ସୁନ୍ଦର ବଣର ସୁଷମା ମିଠା ଚଢେଇର ସୁର ଆଏ ଧରି ସ୍ନେହ ସମତା ମମତା ଗାଆଁ ସାହି ପଲ୍ଲୀ ପୁର । ପବିତ୍ର ଏ ଦେବ ଭୂମିର କୋଳକୁ ଦେବତା ଆସନ୍ତି ଧାଇଁ

ଆକାଶ ବରଷା ଖରା ଭାଳିଦେଇ ମାଟିକୁ ରହଇ ଚାହିଁ । କଥା କହୁଅଛି ଓଡ଼ିଶା ମାଟିର ଛାତିରେ ରଖୁ ମୋ ପାଦ ଯାଉ ଦୂରେ ହଟି ମଣିଷ ଯାତନା ହିଂସା ଘନଘଟା ବାଦ । ମାଆ ମାତୃଭାଷା ମାତୃଭୂମି ମୋର ସାରା ଜୀବନକୁ ସାହା ଜଗା କାଳିଆର ଅବତ୍ତା ଅମୃତ କି ସୁଆଦ ସତେ ଆହା ।

କୁଞ୍ଜର -ସଙ୍ଗଳାର
ପିପିଲି -ପୁରୀ
ମୋ -୯୭୬୮୮୨୨୧୯୦

ଉତ୍କଳ ଜନ୍ମ ଜୟନ୍ତୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା

କାଚି ପ୍ରାଣ ମଧୁ ପ୍ରିୟ ଗୋପବନ୍ଧୁ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ଫକୀର ମୋହନ କବି ଗଂଗାଧର ଅଭୂଳା ଟାଙ୍କିର ସ୍ମୃତି ନୀଳକଣ୍ଠ ରାଧାନାଥ ମା’ରମାଦେବୀ’ଙ୍କ ସଫଳ ପ୍ରୟାସେ ଖୋଲିଥିଲା ନୂଆ ପଥ ।

କେତେ ଦୁଃଖ ଆଉ କଷଣ ସହି ସେ ଲଢିଥିଲେ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଭାଷା ଆଧାରରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ହସିଲା ଉତ୍କଳ ଭୂଇଁ ଏପ୍ରିଲ ଏକ ତାରିଖ ଅତୀତର ସେହି ସ୍ମୃତି ଚାରଣରେ ମିଳିଥାଏ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ସୁଖ । ସୁକଳା ସୁଫଳା ଖଣି ରାଜକେମା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଏ ପୁରୀ କୋଣାରକ ନୀଳାମ୍ବୁ ତିଲିକା ଦର୍ଶକ’ଙ୍କ ମନ ମୋହେ ଧନ୍ୟ ତା’କଳା ସ୍ଥାପତ୍ୟ ଧନ୍ୟ ତା’ସଭ୍ୟତା ଧନ୍ୟ ତା’ସଂସ୍କୃତି ଧନ୍ୟ ତା’ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ।

ଆଜି ପରା ତା’ର ଜନମ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳିବେ ରାଜକବାସୀ ବନ୍ଦେ ମା’ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ସଂଗୀତ ଭରିବ ପରାଣେ ଖୁସି ଭୁଲି ମାନ ଅଭିମାନ ବୀର ସତୀନା’ଙ୍କ ସ୍ମୃତିକୁ ସାଉଁଟି କରିବେ ଟାଙ୍କ ପୂଜନ । ଆମରି ଅସ୍ମୃତା ଆମରି ଐତିହ୍ୟ ବିଜୟର ଗାଥା ଗାଏ ମାତୃଭୂମି ପାଇଁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ମନୋଭାବ ଉତ୍କଳୀୟ ପ୍ରାଣେ ଶୋହେ ଆସ ତା’ଜନ୍ମ ଦିବସେ ଶ୍ରମଦାନ କରି ତା’ଟେକ ରଖିବା ସମଗ୍ର ଭାରତ ବର୍ଷେ । ତେଜୁଳିପଦା, ଜଗତସିଂହପୁର ମୋ-୭୩୫୫୬୩୪୩୪୬

ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ଅନୁଚିନ୍ତା

ଦଶରଥ ହେମ୍ବଲ

ଏପ୍ରିଲ ୧ ତାରିଖକୁ ଓଡ଼ିଶା ଇତିହାସର ଏକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଦିନ, ଯାହାକୁ ନେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆ ଆଜି ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । ଆଜି ଦିନରେ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଥିଲା ନିଜର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ । କିନ୍ତୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ରାଜ୍ୟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶା ସମ୍ବଲପୁର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସହିତ ଏବଂ ଉତ୍କଳରେ ଥିବା ଓଡ଼ିଶାର ବାଲେଶ୍ୱର ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶରେ ସାମିଲ ହୋଇ ରହିଥିଲା । ସେହିପରି କିଛି ଅଂଶ ବିହାର ଏବଂ ମାତ୍ରାସ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ଅଧୀନରେ ରହିଥିବା ବେଳେ ଇଂରେଜ କବଳରେ କବଳିତ ଉତ୍କଳ ସନ୍ତାନଗଣ । ଅହେତୁକ ଶୋଷଣ, ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାରେ ଶିକାର ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶର ସମୃଦ୍ଧ ଅତୀତର ଇତିହାସ, କଳା ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ମାଟିରେ ମିଶିବାକୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଉତ୍କଳୀୟ ବୀରମାନେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଉଠିଲେ ଏବଂ ଉତ୍କଳପ୍ରଦେଶକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଦେବାରେ କୁଳବୃଦ୍ଧ ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସଙ୍କ ସମେତ ଉତ୍କଳମଣି

ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାଶ, ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି, ପଣ୍ଡିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ, ବ୍ୟାସକବି ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି, ସ୍ୱଭାବ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର, ସାର ବାସୁଦେବ ସୁବଳଦେବ, କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟ, ଭୁବନାନନ୍ଦ ଦାସ, କର୍ମବୀର ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟ, ପ୍ୟାରୀମୋହନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ନୀଳମଣି ବିଦ୍ୟାରତ୍ନ, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ବେହେରା, ବିକ୍ରମ ଦେବବର୍ମା, ଯଦୁମଣି ମଙ୍ଗରାଜ, ପଣ୍ଡିତ ଗଦାବରିଶ ମିଶ୍ର, ସାୟାଦିକ ଶଶୀଭୂଷଣ ରଥ, ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଭଞ୍ଜଦେବ ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ ବୀର ପୁରୁଷ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ଦୀର୍ଘଦିନର ସଂଘର୍ଷ ପରେ ୧୯୩୬ ଏପ୍ରିଲ ୧ ତାରିଖରେ ଭାଷା ଭିତ୍ତିରେ ଆମ ଓଡ଼ିଶାକୁ ମିଳିଥିଲା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟର ମାନ୍ୟତା ଏବଂ ଭାଷା ଭିତ୍ତିରେ ଓଡ଼ିଶା ଥିଲା ଭାରତର ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଉତ୍କଳ ଦିବସ ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଇତିହାସକୁ ଦେଖିଲେ ଆମେ ଜାଣିପାରିବା ଯେ, ୧୯୩୬ ପୂର୍ବରୁ

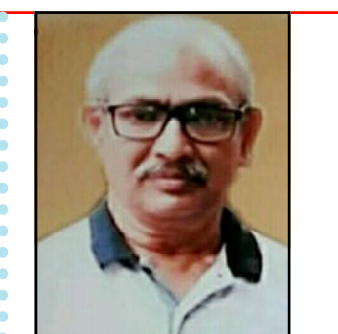
ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ନ ଥିଲା କହିଲେ ହୁଏତ ଭୁଲ ହେବ ନାହିଁ । ସେହି ସମୟରେ ଉତ୍କଳର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ବ୍ରିଟିଶ ଅମଳର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସିରେ ମିଶି ରହିଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ବଦଳରେ ଓଡ଼ିଆମାନେ ତେଲୁଗୁ, ହିନ୍ଦୀ ଏବଂ ବଙ୍ଗାଳୀ ଭାଷା କହିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ବଙ୍ଗଳାର କିଛି ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ କେତେକ ବଙ୍ଗାଳୀ ପଣ୍ଡିତ ମାନେ ‘ଓଡ଼ିଆ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାଷା ନୁହେଁ’ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ । ଏହା ବଙ୍ଗଳା ଭାଷାର ଏକ ଉପଭାଷା ଏବଂ ‘ଓଡ଼ିଆ ଏକ କାଚି ନୁହନ୍ତି’ ବୋଲି ବଙ୍ଗାଳୀମାନେ କହିଥିଲେ । ଏଣୁ ଏହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶର ମାନ୍ୟତା ନ ଦେଇ, ବଙ୍ଗାଳୀ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ମିଶାଇଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଦାବି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ନେଇ ସେତେବେଳେ ଏକ ବଡ଼ ବିବାଦ ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଛିଡ଼ା କରିଦେଇଥିଲା । ଇତିମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଷ୍ଟୁଲମାନଙ୍କରୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଉଠାଇ ବଙ୍ଗଳା ଭାଷାର

ପ୍ରଚଳନ କରି ଓଡ଼ିଶାକୁ ବଙ୍ଗରେ ସାମିଲ କରିବାର ବିରାଟ କୃତଚକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି ତେଲୁଗୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାରେ ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର ପାଇଁ କୃତନୀତି ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ୧୮୯୫ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ବଲପୁରରେ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାକୁ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ପ୍ରତିବାଦରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାପ୍ରେମୀମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ତୀବ୍ର କରିଥିଲେ । ‘କର୍ମବୀର ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟଙ୍କ ‘ଉତ୍କଳ ସଭା’ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ ଓ କର୍ମବୀର ଗୌରୀଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ‘ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା’ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । କବି ଓ ଲେଖକଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ଅବ୍ୟାହତ ରହିବାରୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକ ବିଶାଳ ଭୂଖଣ୍ଡରେ ଡିସିବା ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକର ଏକତ୍ରୀକରଣ ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପାଖାପାଖି ଶିକ୍ଷା ଓ ଛାପାଖାନାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ଫଳରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିପଦ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା, ଯାହା ଆଜି ଆମେ ମରମେ ମରମେ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛୁ । ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ଏବଂ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ୧୯୦୩ ମସିହାରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । କୁଳବୃଦ୍ଧ ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ

ଦାସଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ତଥା ମହାରାଜା, ରାଜା, ପ୍ରଜା, ଚାଷୀ, ମୂଲିଆ ଓ ଜମିଦାରଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଗଠନ ଏବଂ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଆଦିବାସୀ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ରହି ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନିଭାଇଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲା ଭାଷାଭିତ୍ତିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଓଡ଼ିଶା । ତେବେ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଶା ଇତିହାସର ଏହା ଥିଲା ଅନ୍ୟତମ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଘଟଣା । ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସକୁ ମନେ ରଖିବା ପାଇଁ କୋଟି କୋଟି ଓଡ଼ିଆ ଏହି ଦିନକୁ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନେଇ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକତା, ଭ୍ରାତୃତ୍ୱ ତଥା ଓଡ଼ିଶାର ଗୌରବମୟ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ, ଇତିହାସ, ଐତିହ୍ୟ ଓ ପରମ୍ପରାର ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରିବାର ପ୍ରମୁଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବହନ କରିଥାଏ । ଓଡ଼ିଶାର ରାଜନୈତିକ, ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରି ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରଗତି ପଥରେ ଆଗେଇ ନେବା ମଧ୍ୟ ଆଜିର ଏହି ଖାସ ଦିନ ଅବସରରେ ଓଡ଼ିଆମାନେ ସଂକଳ୍ପ ନେଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏପ୍ରିଲ ୧ ତାରିଖକୁ ଉତ୍କଳ ଦିବସ ପ୍ରତି ବଦଳରେ ସଂକଳ୍ପ ଦିବସ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରେ । ଏହିଭଳି ଐତିହାସିକ ଦିନକୁ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ କେବେ ଭୁଲି ପାରିବେ ନାହିଁ । + ବାଲେଶ୍ୱର, ମୋ-୯୩୩୭୪୦୪୪୫୫

ଉତ୍କଳ ଦିବସ ସୁଧାକର ରାଉତ

ଏ ଓଡ଼ିଶା ମୋହର ଜନମ ଭୂଇଁ ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ସାର କଳାରେ ଉତ୍କର୍ଷିତା ଯୋଗୁ ବହିଛି ଉତ୍କଳ ନାମଟି ତାର । ସୁକଳା, ସୁଫଳା ଶସ୍ୟ ଖ୍ୟାମଳା ଅଟଇ ରାଜ୍ୟ ମୋର ମହୋଦଧି ନିତି ଚରଣ ଆନନ୍ଦେ ପଖାଳି ଥାଏ ତ ଯାର । ତାର ନଦନଦୀ ପାହାଡ଼ ଝରଣା ନିରବେ ତା ଗାଥା ଗାଏ ମନ୍ଦିର, ସୂପା, ଗୁମ୍ଫା ସବୁ ତାହାର ଐତିହ୍ୟ ବଖାଣି ଥାଏ । ଅତୀତେ ମୋ ଜନ୍ମଭୂମି ରହିଥିଲା ବଙ୍ଗ ଓ ବିହାର ମିଶି ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ଶିରୀହୀନ ହୋଇ କାନ୍ଦୁଥିଲା ମୋ ମା ବସି । ଜନନୀ ମୁଖେ ହସ ଭରିବା ଲାଗି

ମଧୁ, ଗୋପ ପରି ବୀର ସଂଗ୍ରାମ କରିଲେ ଫକୀରମୋହନ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର, ଗଙ୍ଗାଧର । ଉଣେଇଶ ଛତିଶ ଅପ୍ରେଲ ଏକରେ ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ହେଲା କୋଟି କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ହସ ଫୁଲ ଫୁଟାଇଲା । ସେହି କଷ୍ଟଲାଭ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଆମ ହୋଇଛି ଗୌରବ ଗର୍ବ ଆସ ତା ବିକାଶ ବାଦା ଉତ୍ତରବା ଭୁଲି ମନୁ ଭେଦ ଭାବ । + ପ୍ରତାପ ନଗରୀ, କଟକ ମୋ-୮୨୪୪୯୯୩୭୭୭୯

☐ ପରିଚାଳକ ତଥା କାନ୍ୟନିର୍ବାହୀ ସମ୍ପାଦକ : ସୁଷିଧର ପରିଡ଼ା
 Sagarika press, Jail Road, Balasore-756001,
Phone No- (06782) 263704
☐ Managing & Executive Editor : Srustidhar Parida

</